

(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

> [Intervjui](https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/) > INTERVJU: Nada Prkačin

INTERVJU: NADA PRKAČIN

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/nada-prkacin-01.jpg>)

INTERVJU : NADA PRKAČIN, ratna novinarka s istočno slavonskih bojišnica, dragovoljka Domovinskog rata, najbolja studentica prve generacije Studija novinarstva - Sveučilišta u Zagrebu, režiserka i pisac...

Neki novinarski glasovi duboko su urezani u sjećanja branitelja, posebno na ratištu kada im je jedina veza sa svijetom bio mali radio prijemnik na baterije, preko kojega su slušali najnovije vijesti o događajima na ratištu. Prestrašeni civili: majke s djecom, trudnice i starci u skloništim razorenih kuća s nestrpljenjem su pratili vijesti, emitirane svakih pola sata na malom radiju kako bi čuli i najmanju informaciju o svojim najmilijima, o kretanju naših branitelja te o neprijateljskom srbočetničkom djelovanju i razaranju Hrvatske.

Odlučni glas, ratne novinark, Nade Prkačin, upravo je taj radijski glas koji se pamti cijeli život! Diplomirala ste uoči samog rata 1990.godine. Bila ste najbolja studentica Studija novinarstva i za to ste dobili priznanje rektora te iste godine, upisala ste u Kanadi dvogodišnji poslijediplomski studij iz Dokumentarnog filma. Rat u Domovini prekinuo je sve Vaše planove o sjajnoj novinarsko - filmskoj karijeri i budućnosti.

Odjednom, postajete ratna novinarka Radio Osijeka i tri godine izvještavate s istočno slavonskog bojišta... Čega se najviše sjećate iz tih dana agresije na Hrvatsku? Kako danas, tri desetljeća poslije ratnog pakla, proživljavate Vukovarsku tragediju i egzodus Hrvatskog naroda u vlastitoj Domovini?

Samo da prvo nadopunim informaciju o poslijediplomskom studiju u Kanadi. Bilo je to 1993. godine kada se rat već malo stišavao. Javila sam se na natječaj kanadskog Ministarstva obrazovanja koji je bio raspisan za studente „nerazvijenih zemalja“. I primljena sam na Sveučilište Concordia u Montrealu na dvogodišnji poslijediplomski studij iz dokumentarnog filma. Nažalost, dva tjedna prije moga puta javljeno mi je da je došlo do zabune jer oni ne daju stipendije Hrvatima. Na sreću, intuicija mi je govorila da će se nešto takvoga dogoditi, bilo je predobro da bi bilo istinito. Kanada je u to vrijeme nažalost bila utočište zločinaca iz Srbije koji su divljali po Hrvatskoj a supruga kanadskog premijera Srpkinja. Na Sveučilištu na kome sam bila primljena tada su predavala dva profesora podrijetlom iz Srbije. I to je to, ja u Kanadu nisam otišla. Još uvijek čuvam pozamašnu dokumentaciju jer nisam htjela odustati od upisa. Ne zbog sebe, meni je bilo svejedno, ali mi je bilo žao zbog drugih, budućih studenata iz Hrvatske, da im se ne dogodi ono što se meni dogodilo. A po pitanju Vukovara i tragedije koja se dogodila 18.11. 1991. godine, u jednu rečenicu mogu sažeti razgovor s jednim prijateljem braniteljem kojeg sam tamo srela ove godine a znamo se od 1991. godine. A to je: svake godine je sve teže. Umjesto da je lakše jer vrijeme prolazi, sve je teža i bolnija ova tuga.“

- **Koje su to ratne traume koje nosite u sebi i koje Vas u određenim situacijama jako uznemire? Danas, kažu mnogi branitelji, nema čovjeka, sudionika Domovinskog rata koji nije obolio od PTSP-a, kakva je situacija sa ratnim novinarima, po pitanju oboljenja, koji su bili na prvoj liniji ratišta?**

Možda će se moje kolege ljutiti, ali ne želim da nas se uspoređuje s hrvatskim braniteljima. Oni su bili ti koji su obranili Hrvatsku, mi smo na svoj način pomogli koliko smo mogli. Osim, naravno, onih novinara (nekih nažalost zaboravljenih od javnosti) koji su poginuli ili su ranjeni. Njih treba kao izuzetak uvrstiti među hrvatske branitelje ali ja osobno ne bih nikad nikakvu privilegiju tražila kao ratna izvjestiteljica. A bome ih ni dala, osim iznimkama koje sam navela. Mi nismo bili na prvim linijama, mi smo posjećivali branitelje tamo gdje smo mogli, hrvatski branitelji su bili na bojišnicama. Oni su se smrzavali, oni su stražarili, oni su gledali smrti u oči, oni su se borili. Oni puškom, a mi, kako se to govorilo – perom. A to nije isto!

- **Bila ste u stalnoj životnoj opasnosti, što od srbočetnika toliko i od petokolonaša koji su djelovali u Vašoj neposrednoj blizini. Da li ste i u kojoj situaciji osjetila strah?**

Jednom u životu sam osjetila strah kao nikad prije i nikad poslije. Dogodilo se to kada su danas pokojnog kolegu Željka Roška s Hrvatskog radija i mene dana 20. kolovoza 1991. ulovili četnici kod mjesta Lug u Baranji i odveli u Beli Manastir. U jednom trenutku, kada su se neki uniformirani ljudi dogovarali što će s nama, uletio je neki što bi se danas reklo „nabrijani“ lik i rekao da nema milosti za nas i neka nas voze u Bijelo Brdo u logor. Tad su mi se noge odsjekle od straha jer je Bijelo Brdo bilo pojam zločina prema hrvatskom narodu i neljudskosti od strane srbijanskih i četničkih snaga. A glave me je skoro došla gardijsku kapu što sam je taj dan za uspomenu dobila od branitelja Bilja za moju ratnu kolekciju.

- **Bila ste i glasnogovornica Vukovarsko-srijemske županije u vrijeme mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja. Taj posao, uz novinarski, radila ste sve dok se prognanici nisu počeli vraćati svojim kućama. Često ste bila u situaciji da komunicirate i sa predstavnicima Srba, kako ste se osjećala u tim situacijama, kada ništa ne možeš vjerovati drugoj strani a moraš kao profesionalac odraditi svoj novinarski posao!?**

Biti glasnogovornica nije isto kao biti novinarka. Bila sam na mnogim sastancima tadašnjih predstavnika hrvatske i srpske strane. Ono što pamtim bio je bezobrazluk koji su na tim sastancima koristili predstavnici srpskih vlasti. Ponašali su se kao da je Hrvatska bila krivac za rat. Primjerice, na sebi su nosili kravate sa velikosrpskim obilježjima. Mukotrpniji su to bili razgovori za koje je trebalo imati jak želudac. Ostavljali su dojam kao da su za rat krivi neki mali zeleni. Nije bilo lako u tome ludilu ni predstavnicima UNTAES-a. A što im ja mogu!? Za razliku od nas oni su mogli birati, mi nismo. Mi smo uvučeni u krvavi rat od kojeg se ni danas nismo oporavili!

- **Iza Vas su brojni filmovi o Domovinskom ratu, Vi otvoreno razotkrivate, imenom i prezimenom, izdajnike i zločince. Napisala ste i nekoliko knjiga, koje su nastale kao rezultat novinarskog rada u vrijeme i za vrijeme rata - kao živi svjedok konkretnih događanja. Te knjige su pisane svjedočanstva o ratnom užasu u Hrvatskoj - zapravo dokumenti sa imenima i datumima?**

Svi su mi romani dragi, ali oni koji su nastali u doba rata imaju posebnu draž baš zato što su nastali u vrijeme kada su se i događali. Danas ne bih mogla pisati na takav način. Žao mi je što nisam vodila dnevnik za vrijeme rata, nisam se na to mogla natjerati. Žao mi je što puno toga nisam sačuvala jer se u to vrijeme živjelo za trenutak a ne za sutra. Živjelo se za slobodnu Hrvatsku ali ona je tek trebala doći. Tada je bila mašta koja je 15. siječnja 1992. postala stvarnost. Jedva koju fotografiju imam iz doba Domovinskog rata, neki čak ni to.

- **Koja su Vaša priznanja, kao ratne novinarke iz Domovinskog rata!? Da li imate status braniteljice? Kako komentirate, odnos aktualne politike prema braniteljskoj populaciji uopće, koja, nažalost, odlazi.**

Imam puno nagrada, no, neću niti jednu apostrofirati. Svaka nagrada je motivacija za dalje, dokaz da si na dobrom putu. Nešto ću ipak izdvojiti, nešto što je RIJEČ u kategoriji priznanja. Moj dragi prijatelj Josip Esterajher, ratni dopisnik iz Vukovara jednom mi je rekao da je slušajući jedno moje izvješće na radiju također moj kolega i prijatelj Siniša Glavašević komentirao da je ponosan na mene. Taj izgovoreni kompliment čovjeka koji je postao sinonim ratnog izvješćivanja meni je i danas najvažniji od svih.

- **Što radite danas i kakvi su Vaši planovi za budućnost !**

Trenutno radim doktorat iz povijesti. Kada ga završim nadam se i jednoj podebljoj knjizi. A po pitanju budućnosti tko zna što nam svima nosi sutra, zbog rata u Ukrajini koji se može, a vjerujem da neće, pretvoriti u globalni rat pa ti onda maštaj o budućnosti...

Napisala: Dubravka Vukoja

Tekst je dio novinarskog projekta RATNE NOVINARKE financiranog iz programa poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Datum objave: 29. 11. 2022.

Prethodni

◀ INTERVJU: Mirjana Hrpka (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-mirjana-hrpka>)

Sljedeći

Iz prve ruke: Dubravka Vukoja ▶ (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/iz-prve-ruke-dubravka-vukoja>)

↶ Intervjui - Sve (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**

OIB: **31202783252**

Žiro račun: **HR1524020061100688149**

Kontakt: **+385 91 578 6118**

E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

- > **Domovinski rat** (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)
 - > **Obilježnice** (<https://zene-domovinski-rat.hr/obiljeznice/>)
- > **Domoljubni zapisi** (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
 - > **Aktualnosti** (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
 - > **Intervjui** (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)
 - > **Kolumne** (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)
 - > **Vjera** (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)
 - > **Zdravlje** (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)
- > **Kontaktirajte nas** (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)
 - > **Pitanja** (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)
- > **O Udruzi** (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)
- > **Partneri udruge** (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)
 - > **Impressum** (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

Posljednje novosti

Osudujemo dolazak srpskih folk zvijezda u ratom razoreni Bjelovar

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/osudujemo-dolazak-srpskih-folk-zvijezda-u-ratom-razoreni-bjelovar>)

25. 11. 2022.

Tradicionalna proslava svetog Huberta u Bjelovarsko- bilogorskoj biskupiji

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/tradicionalna-proslava-svetog-huberta-u-bjelovarsko-bilogorskoj-biskupiji>)

04. 11. 2022.

Bespovratne potpore za seoski turizam

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/bespovratne-potpore-za-seoski-turizam>)

30. 09. 2022.

2022 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana

PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) |

Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO)

(<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)